

MINISZTERELNÖKSÉG

GULYÁS GERGELY
miniszter

**Dr. Sulyok Tamás úr,
az Alkotmánybíróság elnöke és**

Tárgy: alkotmányjogi panasz eljárás
Iktatószám: JHÁT-PDF/~~187~~13./2021.
Hivatkozási szám: IV/216/2021.

**Dr. Bitskey Botond úr,
az Alkotmánybíróság főtitkára
részére**

Alkotmánybíróság

Budapest
Donáti u. 35-45.
1015

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Főtitkár Úr!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 57. §-ának (1b) bekezdésében foglaltak alapján

amicus curiae

keretében kívánom tájékoztatni szakmai álláspontomról az Alkotmánybíróság előtt folyamatban lévő IV/216/2021. számú ügyben.

Álláspontom szerint az egyes gazdaságfejlesztési célú és munkahelyteremtő beruházásokkal összefüggő közigazgatási hatósági ügyek nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításáról, valamint egyes nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításról szóló kormányrendeletek módosításáról szóló 141/2018. (VII. 27.) Korm. rend. (a továbbiakban: Rendelet) 6/K. §-a, valamint 43. §-a és a 2. mellékletben foglalt táblázat 49. sora összhangban áll az Alaptörvény XIII. cikkének (1) és (2) bekezdésével, az M) cikk (2) bekezdésével, az I. cikk (3) bekezdésével, a XXI. cikk (1) bekezdésével, valamint a 38. cikk (1) és (2) bekezdésével.

Indokolás

1. Az amicus curiae benyújtásának jogcíme

Az Abtv. 57. §-ának (1b) bekezdése rögzíti, hogy ha a jogszabály megalkotója, illetve a törvény kezdeményezője – figyelemmel arra is, hogy az ügy a személyek széles körét érinti-e – az

üggyel kapcsolatos álláspontjáról az Alkotmánybíróságot tájékoztatni kívánja, véleményét az (1a) bekezdés szerinti közzétételtől számított 30 napon belül – soron kívüli eljárás esetén 15, illetve az Alaptörvény 6. cikk (8) bekezdése szerinti eljárásban 5 napon belül – megküldi az Alkotmánybíróságnak.

A Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 94/2018. (V. 22.) Korm. rendelet 14. § (1) bekezdésének 5. pontja értelmében a Miniszterelnökséget vezető miniszter a Kormány építésügyi szabályozásért és építéshatósági ügyekért felelős tagja.

Az Alkotmánybíróság honlapján 2021. március 26-án az Abtv. 57. § (1a) bekezdésének megfelelően a IV/216/2021. ügyszámon hozta nyilvánosságra az ügy adatlapját. Az anonimizált indítvány szövege 2021. március 26. napjától érhető el, mely szerint az indítványozók - az Abtv. 26. §-ának (1) bekezdése alapján – a hivatkozott jogszabályhely alaptörvény ellenességének megállapítását kérték az Alkotmánybíróságtól.

Szakmai álláspontomat a fenti jogszabályi hivatkozásokkal összhangban terjesztem elő.

Az indítvány szerint a Rendelet 6/K. §-a, valamint 43. §-a és a 2. mellékletben foglalt táblázat 49. sora (az ott megjelölt ingatlanok tekintetében) ellentétes az Alaptörvény XIII. cikkének (1) és (2) bekezdésével, az M) cikk (2) bekezdésével, az I. cikk (3) bekezdésével, a XXI. cikk (1) bekezdésével, valamint a 38. cikk (1) és (2) bekezdésével.

2. Az Alaptörvény indítvánnyal érintett rendelkezései

Magyarország Alaptörvénye

I. cikk

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

(2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.

XXI. cikk

(1) Magyarország elismeri és érvényesíti mindenki jogát az egészséges környezethez.

38. cikk

(1) Az állam és a helyi önkormányzatok tulajdona nemzeti vagyon. A nemzeti vagyon kezelésének és védelmének célja a közérdek szolgálata, a közös szükségletek kielégítése és a természeti erőforrások megóvása, valamint a jövő nemzedékek szükségleteinek figyelembevétele. A nemzeti vagyon megőrzésének, védelmének és a nemzeti vagyonnal való felelős gazdálkodásnak a követelményeit sarkalatos törvény határozza meg.

(2) Az állam kizárólagos tulajdonának és kizárólagos gazdasági tevékenységének körét, valamint a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyon elidegenítésének

korlátait és feltételeit az (1) bekezdés szerinti célokra tekintettel sarkalatos törvény határozza meg.

M) cikk

(2) Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait.

3. Az indítvánnyal támadott jogszabályi rendelkezés

A Rendelet 6/K. §-a, valamint 43. §-a és a 2. mellékletben foglalt táblázat 49. sora.

4. Az alapügy tényállása

A Rendelet módosításáról szóló 388/2020. (VIII. 7.) Korm. rendelet nemzetgazdasági szempontból kiemelt ügyé nyilvánította Balatonvilágos belterületén több építési ingatlan telekalakítási és építési beruházásait, az ingatlanokra sajátos beépítési szabályokat állapított meg.

Az indítványozó álláspontja szerint a szabályozás következtében az eddig közterületként, parti sétányként, közparkként használt terület közterületi jellege megszűnik és a Balatonvilágos Község Önkormányzat (a továbbiakban: Önkormányzat) és a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodási Zrt. (a továbbiakban: MNV Zrt.) között fennálló szerződés alapján az Önkormányzat tulajdonjogi várományát képező területek közterületként történő hasznosítása ellehetetlenül.

5. Az indítvánnyal kapcsolatos álláspont

5.1. Az indítvány befogadhatósága

Az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz eljárást csak az érintett személy vagy szervezet kezdeményezheti. Az érintettség kérdését az Alkotmánybíróság az indítványozó vonatkozásában külön vizsgálja; az érintettségnek közvetlennek és aktuálisnak kell lennie. Eszerint „a panasz befogadhatóságának feltétele az érintettség, nevezetesen az, hogy a panaszos által alaptörvény-ellenesnek ítélt jogszabály a panaszos személyét, **konkrét jogviszonyát közvetlenül és ténylegesen, aktuálisan érintő rendelkezést állapít meg, s ennek következtében a panaszos alapjogai sérülnek**” [33/2012. (VII. 17.) AB határozat].

Az indítványozó Aligai Fürdőegyesület célja az indítvány szerint az üdülő személyek érdekképviselése, a Balaton megóvása, védett épületek védelme, a természetes környezet, a táj, kilátás és településképek védelme.

Az indítvány érdemi okfejtésének nagy része **a tulajdon védelmére hivatkozik**, e körben többször utal az Önkormányzat és a MNV Zrt. közt létrejött szerződésre, kifogásolja a móló használatának korlátozását a közforgalmú hajójáratok tekintetében, hivatkozik a tisztességes gazdasági verseny feltételeinek megsértésére, és arra, hogy a rendelet elvonja az Önkormányzat szabályozási jogát.

Az indítványozó a beadványban megjelölt **ingatlanok vonatkozásában tulajdonnal nem rendelkezik, tulajdoni jellegű használati jogosultsága** (haszonélvezet, bérlet, lízing) nem áll fenn, ilyenre nem hivatkozik. Nem jelölt meg az Aligai Fürdőegyesület tagjai közül sem olyan személyt, akinek fennálló tulajdonjogát érintené a kifogásolt rendelkezés. A tulajdonjog sérelmét az indítványozó elsősorban **az Önkormányzat tulajdoni várományának elenyészésében látja**, azonban az indítványozó **konkrét jogviszonyát közvetlenül és ténylegesen, aktuálisan érintő rendelkezésről éppen ezért nincs szó**, ezért az Aligai

Fürdőegyesület nem hivatkozhat alappal az Alaptörvény XIII. cikkének sérelmére, továbbá az Önkormányzat nevében sem jogosult alkotmányjogi panasz előterjesztésére.

A Vagyonkezelési Szerződés egyes kérdései, azok esetleges nem szerződésszerű teljesítése nem alkotmányjogi, hanem polgári jogi kérdés. Ugyanakkor az indítványozó Aliga Fürdőegyesület **nem szerződő fél, ezért konkrét jogviszonyát közvetlenül és ténylegesen, aktuálisan érintő rendelkezése a szerződésnek nincs.**

Szintén nem állapítható meg, hogy az indítványozó által panaszolt, tisztességes gazdasági verseny feltételeinek esetleges sérelme közvetlenül érintené az Aligai Fürdőegyesületet, amely a beadvány szerint érdekképviselői szervezet, gazdasági tevékenységet nem folytat.

Az indítványozó azt is kifogásolja, hogy a rendelet elvonja az Önkormányzat **rendeletalkotási jogát**, azonban az Aligai Fürdőegyesület konkrét jogviszonyát közvetlenül érintő **tényleges érintettség e körben sem állapítható meg**, az indítványozó sem a rendeletalkotási jog elvonásával, sem pedig az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésének vélt sérelmével összefüggésben nem adott elő érdemi, az Abtv. 52. § (1b) e) pontjának megfelelő alkotmányjogi érvelést.

Mindezek miatt az Abtv. 56. §-a alapján az indítvány visszautasításának van helye.

5.2. Az indítvány megalapozatlansága

5.2/a) A terület használatának megszűnése az indítványozó (és tagjai) vonatkozásában nem jelenti a tulajdonjog sérelmét, és nem ellentétes az Alaptörvény XIII. cikkével.

Az állami vagy önkormányzati tulajdonban álló földterület mint közterület, forgalomképes lehet, a törvényes keretek között magántulajdonba kerülhet, amivel közterület jellegét értelemszerűen elveszítheti. Az indítványozó által megjelölt ingatlanokat az MNV Zrt. 2020. májusában értékesítette, vagyis azok teljes egészében magántulajdonba tartozó magánterületek.

A fentiekből az következik, hogy az indítványozót, illetve az Aligai Fürdőegyesület tagjait megillető, közterület/közforgalom számára megnyitott magánterület használatára fennálló jog csupán egyetlen, erősen korlátozott tulajdonosi jellegű jogosultságot jelent, amely nem azonosítható a tulajdoni vagy tulajdonosi jellegű jogviszonyokkal, **ezért tulajdonosi jogvédelemi igényt alkotmányossági szempontból sem alapoz meg.**

Az indítványozó részletesen hivatkozik a Vagyonkezelési és Településrendezési Szerződés rendelkezéseire. Kifogásolja, hogy Balatonvilágos Önkormányzata által nem ismert okból nem módosították a Vagyonkezelési szerződést, és utal rá, hogy Balatonvilágos Önkormányzata több alkalommal kezdeményezte az MNV Zrt. felé, hogy a szerződés alapján az állam adja tulajdonba az érintett ingatlanokat. Az indítványozó álláspontja szerint Balatonvilágos Önkormányzatának tulajdonjogi várománya áll fenn a szerződésben szereplő ingatlanok vonatkozásában.

Ahogy a fentiekben kifejtettem, a Vagyonkezelési Szerződés egyes kérdései, azok esetleges nem szerződésszerű teljesítése nem alkotmányjogi, hanem polgári jogi kérdés. Az indítványból nem állapítható meg, hogy a szerződés teljesítése, az elővásárlási jog körében történt-e szerződésszegés, továbbá az sem, hogy a felek a jogaikkal miképpen éltek, ugyanakkor ebben a körben az indítványozó Aligai Fürdőegyesület jogainak sérelme, mint szerződésen kívül álló, az érintett ingatlanok tekintetében tulajdonjoggal nem rendelkező harmadik személy oldalán fel sem merülhet.

Az indítványozó szerint „a rendelet megfosztja a település lakóit és az ide látogatókat attól a szerzett jogtól, hogy az adott területet sétányként használják” majd később arra is hivatkozik, hogy „...a sétány használati jogától annak tulajdonosait úgy fosztja meg, hogy a tulajdonjog elvonásáért semmilyen kártalanítást nem nyújt.” Az indítványozó a következő mondatban viszont arra hivatkozik, hogy „A rendelet megalkotói lényegében feltalálták a kisajátítás inverz módját, ahol nem magántulajdont vonnak el a közérdek érdekében, hanem éppen az ellenkezőjét teszik.” Ugyanitt azt is megállapítja az indítványozó, hogy „A közösség minden tagját megillető jogot vesznek el a magánérdek kiszolgálása érdekében, ráadásul úgy, hogy a tulajdonosokat nem kárpótolják.”

Az indítványozó önmagának is ellentmondva, egy bekezdésen belül hol a használat alapján tulajdonosi jogokat származtat, a használatot tulajdonjognak tekinti, majd szinte ugyanott kijelenti: nem magántulajdont vonnak el, majd a tulajdonjog elvonását sérelmezi – az viszont ezek után egyáltalán nem világos, hogy kinek a tulajdonjoga sérelmét látja megvalósulni, amellet, hogy az érintett ingatlanok tekintetében – amint arra a korábbiakban is utaltam – sem az indítványozó, sem pedig az Önkormányzat nem rendelkezik tulajdonjoggal.

Mindamellett érdemes rámutatni, hogy az Alaptörvény XIII. cikke elsősorban a megszerzett tulajdont védi, kivételes esetekben a tulajdoni várományokat. Amint arra a 3029/2018. (II. 6.) AB határozat rámutatott: „Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint az Alaptörvény XIII. cikke két szempontból garantálja a tulajdonhoz való jogot. Egyrészt védi a megszerzett tulajdont az elvonás ellen, másrészt védi a szintén már megszerzett tulajdont annak korlátozása ellen, ugyanakkor a védelmi funkció és szerep csak és kizárólag a már megszerzett tulajdonjog védelmére terjed ki, függő helyzetben lévő, még el nem bírált bejelentésre, kérelemre, igényre azonban nem {3115/2013. (VI. 4.) AB határozat}”.

Kiemelendő továbbá, hogy az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint „(...) [A] tulajdoni váromány (...) kizárólag akkor részesül alapjogi védelemben, ha jogszabályon alapul {23/2013. (IX. 25.) AB határozat, Indokolás [74]; 3115/2013. (VI. 4.) AB határozat, Indokolás [34]; 3021/2017. (II. 17.) AB határozat, Indokolás [62]; 3209/2017. (IX. 13.) AB határozat, Indokolás [20]; 3128/2020. (V. 15.) AB határozat, Indokolás [55]}.”. (Lásd: 3329/2020. (VIII. 5.) AB határozat, Indokolás [17])

E körben azt is figyelembe kell venni, hogy a Magyarország és egyes kiemelt térségeinek területrendezési tervéről szóló 2018. évi CXXXIX. törvény (a továbbiakban: Trtv.) hivatkozott rendelkezése nem írja elő azt, hogy a kialakult állapotot ne lehetne változtatni. Hangsúlyozandó emellett ugyanakkor, hogy a vitatott rendelkezés **nem szünteti meg a part elérhetőségét** a településen, csupán annak terjedelmét törvényi felhatalmazás alapján alkotott Rendeletben, nemzetgazdasági érdekből korlátozza. A területfelhasználás kialakítása mérlegelés alapján történik, ennek során különböző szempontokat, érdekeket kell figyelembe venni.

Az indítvány idézi a Trtv. 75. §-ának (6) bekezdését is, amely előírja, hogy strand területén csak vendéglátó épület, pihenést, testedzést, valamint az átöltözést és tisztálkodást szolgáló építmény helyezhető el; lakó- és üdülőépület, szállásférőhely, lakás nem alakítható ki. Egyes esetekben azonban lehetőség adódik a Trtv.-től történő eltérésre, ezzel a lehetőséggel a Kormány más esetben is élt. **A területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény 8. §-a alapján** az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (Étv.) 4. §-ának (3a) bekezdése szerinti esetekben (ezek között szerepel a kiemelt jelentőségű beruházások telkére vonatkozó egyedi építési követelmények, területrendezési szabályok meghatározása) **az országos, a kiemelt térségi és a megyei területrendezési terv rendelkezéseitől eltérő** vagy annak alkalmazását kizáró **területrendezési szabályokat** és különös hatósági eljárási szabályokat a **Kormány rendeletben állapíthat meg**. Ez tehát

lehetővé teszi, hogy a kiemelt jelentőségű beruházásokra vonatkozó szabályozás egyes, a Trtv.-ben meghatározott előírásoktól eltérjen.

Az indítványban többször megjelenik érvként az, hogy hosszabb ideje meghatározott formában, meghatározott területfelhasználási célra használnak egy területet (közutat, mólót), ez azonban nem jelenti azt, hogy a törvényes keretek között, megfelelő felhatalmazás alapján elfogadott és szabályszerűen kihirdetett kormányrendelettel ne lehetne ezeken változtatni.

Álláspontom szerint az évek óta tartó használati mód megváltozása nem jelenti az Alaptörvény sérelmét, ez nem alkotmányjogi kérdés. A használat változásának jogi megítélése nem attól függ, hogy az milyen hosszú idő után következik be, hanem attól, hogy a változtatás jogszabályi alapja biztosított-e. Jelen esetben a Kormány törvényi felhatalmazás alapján alkotta meg a Rendeletet.

5.2/b) A Rendeletben meghatározott építési szabályok nem ütköznek az Alaptörvény M cikkének (2) bekezdésébe, amely szerint Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit.

Ismételten utalok arra, hogy e körben az indítványozó Aligai Fürdőegyesület érintettsége nem áll fenn, az egyesület nem résztvevője a gazdasági versenynek. A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 3:63. §-ának (2) bekezdése egyértelműen rögzíti, hogy egyesület nem alapítható gazdasági tevékenység céljára, ugyanezen törvényhely (3)-(4) bekezdése szerint pedig az egyesület az egyesületi cél megvalósításával közvetlenül összefüggő gazdasági tevékenység végzésére jogosult, vagyonát céljának megfelelően használhatja, vagyonát nem oszthatja fel tagjai között, és a tagok részére nyereséget nem juttathat.

A fentiekén túl, az indítványozó e körben kifejtett álláspontja is megerősíti, hogy a gazdasági előnyök csak feltételezésen alapulnak. Az indítványozó szerint az építési szabályok módosítása önmagában olyan mértékű gazdasági előnyt jelent, amely Alaptörvénybe ütköző.

A versenyt sértő magatartások, illetve cselekmények kapcsán egyetlen tényezőt említ külön is az Alaptörvény, nevezetesen az erőfölénnyel való visszaélést, amellyel szemben feltétlenül fellép Magyarország. A verseny sérelmét azonban előidézhetik más cselekmények is, így például a kartellcselekmények, a monopóliumok kialakulása, a hírnévrontás, ebből azonban nem következik, hogy törvényi felhatalmazás alapján speciális építési szabályok megalkotása önmagában a tisztességes verseny követelményével ütközne, figyelemmel arra is, hogy a gazdasági versenyre, illetve a piaci viszonyokra az ingatlan beruházások mellett valamennyi befektetési, illetve vállalkozási tevékenység hatással van.

5.2/c) Az indítványozó álláspontja szerint a Rendelet elvonja az Önkormányzat Alaptörvény 32. cikkében rögzített rendeletalkotási jogát.

Az indítványozó elsősorban arra hivatkozik e körben, hogy a 2013-ban létrejött településrendezési szerződésben arról is megállapodás született, hogy a beruházó közösségi kötelezettségvállalásként részt vesz az óvodai férőhelyek növelését célzó fejlesztésben, ugyanakkor amellet, hogy az indítványozó az Alaptörvény 32. cikkének nem címzettje, állítása alátámasztására érdemi alkotmányjogi érvelést sem adott elő.

Az indítványozó álláspontja szerint a Rendelet felmenti a beruházót a korábbi (és jövőbeli) kötelezettségvállalása alól és azt eredményezi, hogy az Önkormányzat semmilyen módon nem tud majd hasonló megállapodást létrehozni, továbbá a beruházó nem fogja önkéntes alapon ellentételezni azokat a közösségre háruló költségeket, amelyek a megnövekedett lakosságszámból, forgalomból adódnak.

Az indítványozó álláspontja téves, hiszen annak eldöntése, hogy a szerződésben vállalt kötelezettségének a beruházó eleget tett-e, mentesülhet-e ezek alól, polgári peres eljárás tárgya lehet, de semmiképpen nem az önkormányzat rendeletalkotási jogát korlátozó kérdés. A megnövekedett forgalommal, lakosságszámmal járó esetleges többletkiadások kompenzálására az önkormányzatnak továbbra is rendelkezésre állnak a pénzügyi eszközök, például a helyi adók révén, hiszen a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 13. § (1) bekezdésének 13. pontja alapján a helyi közügyek, valamint a helyben biztosítható közfeladatok körében ellátandó helyi önkormányzati feladatok különösen a helyi adóval, gazdaságszervezéssel és a turizmussal kapcsolatos feladatok. Ezzel együtt a települési kötelező feladatok ellátása akkor sem sérülhet, ha a bevételek jelentősen csökkennek, hiszen a kötelező feladatok költségét a költségvetés a különféle költségvetési mechanizmusok révén biztosítja.

Az indítványozó a jövőben esedékes, esetleg növekvő önkormányzati kiadásokat tényleges kiadásnak tekinti, és saját, közvetlen sérelmeként értékeli, hogy az önkormányzat kiadásai a jövőben növekedhetnek. Ezzel összefüggésben kiemelés érdemel, hogy egy jövőbeni települési önkormányzati kiadást számos tényező befolyásol, s számos kockázattal kell számolnia a településnek a jövőbeni terveit illetően. A kiadási kockázatokat és bizonytalanságokat számos körülmény okozhatja, ugyanakkor a megnövekvő lakosságszám, a növekvő idegenforgalom, az ezzel járó gazdasági növekedés előnyt jelenthet az önkormányzat számára.

Jelen esetben az Önkormányzat rendeletalkotási joga mint alkotmányosan védett hatáskör nem üresedik ki, az Önkormányzat továbbra is alkothat rendeletet az Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdésében írottaknak megfelelően a helyi közügyek intézése körében, törvény keretei között.

5.2/d) Az indítványozó álláspontja szerint a Rendelet sérti az Alaptörvény XXI. cikkének (1) bekezdését, amely szerint Magyarország elismeri és érvényesíti mindenki jogát az egészséges környezethez.

Az egészséges környezethez való joggal összefüggésben az Alkotmánybíróság a 3114/2016. (VI. 10.) AB határozatában az alábbiakat fogalmazta meg:

Az Alkotmánybíróság a 14/1998. (V. 8.) AB határozat idézésével megerősítette azt az érvelését is, amely – az ágazati, pl. területfejlesztési érdekek szolgálatában, a környezetvédelem azonos súlyú figyelembevételével természetesen, de – elismerte a fejlesztéspolitika szükségszerű velejárójaként a környezet terhelését: „[e]gyetlen fejlett ország sem képes arra, hogy differenciálás nélkül az ország egész területén garantálni tudja a környezet minimális terheltségét. Az emberi életkörülmények javítása, vagy akár csak szinten tartása elképzelhetetlen termelő beruházások, illetőleg az infrastruktúra fejlesztése nélkül, márpedig akár az útpépítés, akár a vasútépítés vagy a települések fejlesztése óhatatlanul növeli az adott térségben a korábbi környezetterhelést.” (ABH 1998, 126.)

A fent hivatkozott AB határozatból az is kitűnik, hogy az Alkotmánybíróság álláspontja szerint tehát a településeket érintő fejlesztéspolitika szükségszerű velejárója a környezet terhelése, az emberi életkörülmények javítása, vagy akár csak szinten tartása elképzelhetetlen ugyanis termelő beruházások nélkül.

5.2/e) Az indítványozó hivatkozott az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésére is, amely szerint az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

Az indítványozó e körben lényegében azt kifogásolta, hogy a Rendelet, amely a 2006. évi LIII. törvény felhatalmazása alapján került megalkotásra, annulálja a közösség Balaton-parttal kapcsolatos jogait. Példálódzó felsorolásban említette a közterületek és közutak kiszabályozásának tiltását, a közhasznú parti sétányok hosszának drasztikus csökkenését, a móló használatának korlátozását, szálláshelyek létesítését a strand területén, ugyanakkor érdemi alkotmányjogi érvelést nem adott elő.

Az indítványozó hivatkozott arra is, hogy a Rendelet ellentétes az Alaptörvény 38. cikkével, amely szerint nemzeti vagyont csak törvényben meghatározott célból lehet átruházni. A Rendelet alapján nemzeti vagyonelemek átruházására nem kerül sor, a sérelmezett építési szabályok, a területek használatának korlátozása magántulajdonban álló ingatlanokat érintenek, ezért az indítványozó Alaptörvény 38. cikkére történő hivatkozása alaptalan.

6. Az indítvány benyújtását követően bekövetkezett jogszabályváltozások.

A Kormány elfogadta az egyes gazdaságfejlesztési célú és munkahelyteremtő beruházásokkal összefüggő közigazgatási hatósági ügyek nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításáról, valamint egyes nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításról szóló kormányrendeletek módosításáról szóló 141/2018. (VII. 27.) Korm. rendelet módosításáról szóló 136/2021. (III. 22.) Korm. rendeletet. Ez a kormányrendelet hatályon kívül helyezte a megsemmisíteni kért 6/K. §-ának (7) bekezdését, amely a 1392. helyrajzi számú ingatlanra vonatkozó előírásokat tartalmazta, többek között az indítványozó részéről kifogásolt azon rendelkezést, amely szerint a területen parti sétány, közhasználat céljára szolgáló strand nem alakítható ki, valamint hatályon kívül helyezte a 1392. helyrajzi számot a 141/2018. Korm. rendelet 2. melléklet 49. sorából. Ennek eredményeként egy jelentős méretű területet már nem érint a vitatott szabályozás.

A Kormány elfogadta továbbá a 2014-2020 programozási időszakban az egyes európai uniós alapokból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 272/2014. (XI. 5.) Korm. rendelet és az európai uniós forrásból finanszírozott egyes projektek költségvetésménye támogathatóságáról szóló 17/2017. (II. 1.) Korm. rendelet módosításáról szóló 139/2021. (III. 23.) Korm. rendeletet. E módosítás eredményeként **az érintett beruházások mindegyikénél kötelezővé teszi az országos tervtanács eljárását. Ez a garanciális rendelkezés biztosítja azt, hogy a beruházás előkészítését és megvalósítását egy kiemelkedő szaktudással rendelkező szakértőkből álló testület felügyelje.**

A fentiek alapján az indítvány elutasításának van helye, mert kétséget kizáróan megállapítható, hogy az indítvánnyal támadott 6/K. §-a valamint 43. §-a és a 2. mellékletben foglalt táblázat 49. sora az Alaptörvény rendelkezéseivel összhangban állnak.

Budapest, 2021. április „26”.

Tisztelettel:

